

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I KŽ-324/2021-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Tanje Pavelin, predsjednice vijeća, te Ivana Turudića univ. spec. crim. i Tomislava Juriše, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bujas, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog I. F., zbog kaznenog djela iz članka 227. stavak 1. i 4. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18. i 126/19. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Sisku od 01. rujna 2021. broj K-6/2020, u sjednici vijeća održanoj 10. studenog 2021.,

p r e s u d i o j e

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o kazni na način da se optuženi I. F. za kazneno djelo iz članka 227. stavka 4. u svezi stavka 1. KZ/11., zbog kojeg je tom presudom proglašen krivim, na temelju članka 227. stavka 4. KZ/11. osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina, u koji mu se na temelju članka 54. KZ/11. uračunava vrijeme provedeno u uhićenju i u istražnom zatvoru od 07. lipnja 2019. do 14. siječnja 2020.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom optuženi I. F. proglašen je krivim za kazneno djelo protiv sigurnosti prometa – izazivanje prometne nesreće u cestovnom prometu iz članka 227. stavak 4. u svezi stavka 1. KZ/11. činjenično i pravno opisano u izreci te presude, te je na temelju istog zakonskog propisa osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, u koji mu je na temelju članka 54. KZ/11. uračunato vrijeme provedeno u uhićenju i u istražnom zatvoru od 07. lipnja 2019. do 14. siječnja 2020., a na temelju članka 72. stavka 1. i 3. KZ/11. izrečena mu je sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom svih kategorija u trajanju od 5 (pet) godina.

2. Temeljem članka 148. stavka 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - odluka

Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 45/13., 152/14., 70/17. i 126/19. - dalje: ZKP/08.) optuženi I. F. je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. ZKP/08. kao i troškova na ime nagrade i nužnih izdataka postavljenog branitelja, te isti padaju na teret proračunskih sredstava suda.

3. Protiv te presude žali se državni odvjetnik zbog odluke o kazni s prijedlogom da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske "pobijanu presudu preinači u odluci o kazni".

4. Spis je, sukladno članku 474. stavku 1. ZKP/08., bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

5. Žalba državnog odvjetnika je osnovana.

6. U pravu je državni odvjetnik kada tvrdi da je prvostupanjski sud precijenio značaj kod optuženika pravilno utvrđenih olakotnih okolnosti, a da istodobno nije u dovoljnoj mjeri cijenio značaj navedenih izuzetno teških otegotnih okolnosti. Tako je ispravno prvostupanjski sud olakotnim cijenio na strani optuženika njegovo iskreno priznanje i izraženo kajanje zbog počinjenog kaznenog djela, njegovu raniju neosuđivanost, ispriku i sućut koje je uputio roditeljima žrtava, da se radi o ocu troje djece od kojih je dvoje maloljetno pa je o njima dužan skrbiti te njegovo primjereno držanje pred sudom, dok je sud otegotno na strani optuženika cijenio da se radi o profesionalnom vozaču od kojeg se tražila povećana pažnja prilikom sudjelovanja u prometu, osobito iz razloga što je optuženik u svom poslu kao i kritične zgode upravljao skupom vozila velikih gabarita, da se kretao brzinom od 89 km/h, odnosno brzinom koja dvostruko premašuje brzinu kojom se dopušteno kretati na odmorištima i benzinskim postajama uz autocestu, dakle prostorom na kojem se u inkriminirano vrijeme nalazilo puno ljudi koje je ovakvom vožnjom i vozilom također ugrozio.

7. Međutim, s pravom državni odvjetnik upire u žalbi da je potrebno, osim gore navedenih ispravno utvrđenih ali nedovoljno cijenjenih otegotnih okolnosti, cijeniti također otegotnim činjenicu da je optuženik 17. svibnja 2019., dakle dvadeset dana prije počinjenja kaznenog djela za koje je osuđen pobijanom presudom, počinio prekršaj iz članka 46. stavak 1. i 3. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14., 64/15., 108/17. i 70/19.) jer je tegljačem prešao na zaustavni trak i udario u zaustavljeno teretno vozilo. Osim toga, osnovano se žalbom upire i na to da je optuženik 9. svibnja 2019. zatražio liječničku pomoć radi zdravstvenih problema kada mu je bio propisan lijek N., a 16. svibnja 2019. je ponovno je zatražio liječničku pomoć od svog osobnog liječnika da bi sljedećeg dana počinio prethodno navedeni prekršaj.

8. Naime, iz svega navedenog proizlazi da je optuženik znao da ima zdravstvenih problema zbog čega uzimao lijek N., znajući da je uslijed toga nesposoban za sigurnu vožnju, no tu je činjenicu ignorirao i nastavio istovremeno uzimati lijekove i upravljati vozilom kategorije "C+E" pa je u takvom stanju počinio i predmetno kazneno djelo zbog kojeg je proglašen krivim i osuđen.

9. Slijedom navedenog, u pravu je državni odvjetnik kada tvrdi da je treba dati bitno veći značaj pravilno utvrđenim otegotnim okolnostima, kao i tome što su žrtve izuzeto mlade osobe, dvije u dobi od četrnaest godina i jedna u dobi od dvadeset i osam godina, ali i podatku da je još jedna osoba zadobila tjelesnu ozljedu, kao i ponašanju optuženika prije počinjenja djela opisanom pod točkama 7. i 8., a koje okolnosti

prvostupanjski sud nije cijenio. Pored toga, prvostupanjski sud je zanemario da je optuženik inkriminiranim postupanjem, kršenjem više blanketnih normi Zakona o sigurnosti prometa na cestama, pokazao iznimnu upornost u nepoštivanju prometnih propisa i visoki stupanj kriminalne volje. Ovakvo postupanje, osobito imajući u vidu da su u prometnoj nesreći život izgubile mlade osobe, povećava društvenu opasnost kaznenog djela i sve istaknute otegotne okolnosti se nedovoljno reflektiraju u duljini trajanja kazne zatvora koja je optuženiku izrečena prvostupanjskom presudom.

10. Vodeći računa o općim pravilima izbora vrste i mjere kazne (članka 47. KZ/11.), te o svrsi kažnjavanja (članak 41. KZ/11.), Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja, smatra da je kazna zatvora u trajanju od osam godina primjerena počinjenom djelu i osobi počinitelja, te će se njome izraziti jasna društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela, utjecati na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela, ali utjecati i na sve ostale da ne čine kaznena djela, kao i na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja.

11. Stoga je, prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika, prvostupanjska presuda preinačena u dijelu odluke o kazni.

12. Slijedom izloženog, a s obzirom na to da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske nije našao povrede na koje u smislu članka 476. stavka 1. ZKP/08. pazi po službenoj dužnosti, trebalo je, na temelju članka 486. stavka 1. ZKP/08., odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 10. studenog 2021.

Predsjednica vijeća:

dr.sc.Tanja Pavelin, v.r.